

ΤΗ Α' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Μνήμη τῶν Ἁγίων Αναργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἁγίων τρία, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. β'

Ὅλην ἀποθέμενοι, Αὐτόμελον

Ὅλην ἀποθέμενοι, ἐν οὐρανοῖς τὴν ἐλπίδα, θησαυρὸν ἀσύλητον, ἑαυτοῖς οἱ Ἅγιοι ἐθησαύρισαν, δωρεὰν ἔλαβον, δωρεὰν διδοῦσι, τοῖς νοσοῦσι τὰ ἰάματα, χρυσὸν ἢ ἄργυρον, εὐαγγελικῶς οὐκ ἐκτήσαντο, ἀνθρώποις τε καὶ κτήνεσι, τὰς εὐεργεσίας μετέδωκαν, ἵνα διὰ πάντων, ὑπήκοοι γενομενοὶ Χριστῷ, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύωσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐγὼ ἐβδελύξατο, τὴν ἐπὶ γῆς φθειρομένην, οὐρανοπολιταὶ δέ, ἐν σαρκὶ ὡς Ἄγγελοι ἐχρημάτισαν, ἡ ὁμόφρων σύσκηνος, ξυνωρὶς ὁμότροπος, τῶν Ἁγίων καὶ ὁμόψυχος. Διὸ τοῖς κάμνουσι, πᾶσι τὰς ἰάσεις βραβεύουσιν, ἀνάργυρον παρέχοντες, τὴν εὐεργεσίαν τοῖς χρήζουσιν, οὓς ἐν ἐτησίῳ, ὑμνήσωμεν ἀξίως ἑορταίς, ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύοντας, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅλην εἰσοικίσασα, ἐν ἑαυτῇ τὴν Τριάδα, δυὰς ἡ αἰίδιμος, Κοσμᾶς καὶ Δαμιανὸς οἱ θεόφρονες, ὡς κρουνοὶ βλύζουσιν, ἐκ πηγῆς νάματα, ζωηφόρου τῶν ἰάσεων, ὧν καὶ τὰ λείψανα, πάθη δι' ἀφῆς θεραπεύουσιν, καὶ μόνα τὰ ὀνόματα, νόσους ἐκ βροτῶν ἀπελαύνουσιν, πάντων τῶν προσφύγων, σωτήριοι τελοῦντες τῷ Χριστῷ ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα... Ἦχος πλ. β' Ἀνατολίου

Ἀτελεύτητος ὑπάρχει τῶν Ἁγίων ἡ χάρις, ἣν παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο, ὅθεν αὐτῶν καὶ τὰ λείψανα, ἐκ θείας δυνάμεως, διηνεκῶς ἐνεργοῦσι τοῖς θαύμασιν, ὧν καὶ τὰ ὀνόματα μόνα, ἐκ πίστεως ἐπιβοώμενα, τῶν ἀνιάτων ἀλγηδόνων ἀπαλλάττουσι, δι' ὧν Κύριε καὶ ἡμᾶς, τῶν τῆς ψυχῆς καὶ σώματος παθῶν ἐλευθέρωσον, ὧς φιλόφρων.

Καὶ νῦν... Θεοδοκίον

Ὅλην ἀποθέμενοι

Γνώμη ὀλισθήσας τε, καὶ δουλωθεὶς τῷ τυράννῳ, ἀπάτη Θεόνυμφε, πρὸς τὴν ὑπερθαύμαστον εὐσπλαγγιάν σου, καὶ θερμὴν δέησιν, Παναγία Κόρη, καταφεύγω ὁ πανάθλιος. Διὸ μὲ λύτρωσαι, τῶν πειρατηρίων καὶ θλίψεων, καὶ σώσόν με Πανάμωμε, τῶν δαιμονικῶν ἐπιθέσεων, ἵνα σὲ δοξάζω, καὶ πόθῳ προσκυνῶ καὶ ἀνυμνῶ, καὶ μεγαλύνω σὲ Δέσποινα, τὴν ἀειμακάριστον.

Ἡ Σταυροθεοδοκίον

Ῥομφαία ὧς ἔφησεν, ὁ Συμεων τὴν καρδίαν, τὴν σὴν διελήλυθε, Παναγία Δέσποινα, ὅτε ἔβλεψας, τὸν ἐκ σοῦ λάμψαντα, ἀπορρητῶ λόγῳ, ὑπ' ἀνόμων ὧς κατάκριτον, Σταυρῷ ὑψούμενον, ὄξος καὶ χολὴν ποτιζόμενον, πλευρὰν δὲ ὀρυττόμενον, χεῖράς τε καὶ πόδας ἠλούμενον, καὶ ὀδυρομένη, ὠλόλυξες βοῶσα μητρικῶς. Τὸ τοῦτο Τέκνον γλυκύτατον, τὸ καινὸν μυστήριον.

Εἰς τὸν Στίχον

Στιχηρὰ ἰδιόμελα Ἦχος β'

Ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων, ἕνα καὶ μόνον ἐθεράπευε τοῦ ἔτους, ἡ σκηνὴ τῶν Αναργύρων, ἅπαν τὸ πλῆθος θεραπεύει τῶν νοσοῦντων, ἀνευδαεὶς γὰρ ὑπάρχει καὶ ἀδαπάνητος, ὁ πλοῦτος τῶν Ἁγίων. Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτὸς Θεοφάνους

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Πόθῳ θεῖῳ καὶ ἔρωτι τῶν μελλόντων, πρακτικῶς πολιτευσάμενοι, τὰς σωτηρίους ὁδοὺς διηγύσατε. Ὅθεν τὸ καθαρὸν τῆς ψυχῆς, ἀκλιδωτὸν τηρήσαντες, τῶν ἐνύλων τελείως ἀπέστησε. Πνεύματι δὲ θεῖῳ χρυσοθέντες, ἀχρύσως

τὰς ἰάσεις τοῖς νοσοῦσι παρέχετε, δυὰς ἱερά, φωταυγῆς ξυνωρίς, πεφωτισμένον θεῖον ζεῦγος Ἀναργυροί, ἐν θλίψεσι καὶ νόσοις ἐπισκεπτόμενοι ἡμᾶς, καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν τὰς νόσους, ἀναργύρως ἰώμενοι.

Ὁ αὐτὸς Γερμανοῦ

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ.

Μεγάλων ἀξιοθέντες δωρεῶν πανεύφημοι, ἐν ταπεινότητι βίου, ἐν τῇ γῆ ἐπολιτεύσασθε, καὶ διερχόμενοι πανταχοῦ, δωρεὰν τῶν νοσοῦντων τὰ πάθη ἰώμενοι, ὄφθητε Ἀγγέλων συνόμιλοι, Κοσμά σὺν τῷ Δαμιανῷ τῷ σοφῷ ἀδελφοὶ τερπνότατοι, καὶ ἡμῶν τὰ πάθη, ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν ἴασασθε.

Δόξα... Ἦχος πλ. β'

Πάντοτε ἔχοντες Χριστόν, ἐνεργοῦντα ἐν ὑμῖν, Ἅγιοι Ἀναργυροί, θαυματουργεῖτε ἐν κόσμῳ ἀσθενοῦντας θεραπεύοντες, καὶ γὰρ τὸ ἰατρεῖον ὑμῶν, πηγὴ ὑπάρχει ἀνεξάντλητος, ἀντλούμενη δὲ μᾶλλον ὑπερεκβλύζει, καὶ χεομένη περισσεύεται, καθ' ἑκάστην κενουμένη καὶ πληθynoμένη, πᾶσι χορηγοῦσα καὶ μὴ λειπομένη, καὶ οἱ ἀρυόμενοι κορέννυνται ἰάματα, καὶ αὕτη διαμένει ἄδαπάνητος. Τὶ οὖν ἡμᾶς καλέσωμεν; θεράτοντας ἰατροὺς ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, ἰατήρας παθῶν ἀνιάτων, δωρεὰν ἰωμένους ἅπαντας, εἰληφότας χαρίσματα, παρὰ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, τοῦ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Θεοτοκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς, σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε Δέσποινα μετὰ τῶν Ἀναργύρων καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τριήμερος ἀνέστης

Λαὸν τὸν ἀνομάωτον, ἀδίκως καθηλούντά σε, ἐπὶ ξύλου, ἡ παρθένος καὶ ἀγνή, καὶ Μήτηρ σου Ὁρῶσα, ὧς Συμεων προέφη, τὰ σπλάγγνα Σῶτερ ἐτιτρώσκειτο.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. δ'

Ἅγιοι Ἀναργυροί καὶ θαυματουργοί, ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε ἡμῖν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, ἀναγινώσκομεν ἓνα Κανόνα τῆς Ὀκτωῆχου, καὶ τοὺς δύο παρόντας τῶν Ἁγίων.

Κανὼν πρῶτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Ἦμνοις γεραίρω τοὺς σοφοὺς Ἀναργύρους.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ

Ὠδὴ α' Ἦχος α'

«Ἄσωμεν πάντες λαοί, τῷ ἐκ πικρᾶς δουλείας, Φαραῶ τὸν Ἰσραὴλ ἀπαλλάξαντι, καὶ ἐν βυθῷ θαλάσσης, ποδὶ ἀβρόχῳ ὀδηγήσαντι, ὡδὴν ἐπινίκιον, ὅτι δεδόξασται».

Ἦπὸ τῆς χάριτος, τῆς ἀρχικῆς Τριάδος, ἡ δυὰς ἡ θαυμαστὴ καὶ σεβάσμιος, φωτιζομένη πάσιν ἰάματα, τοῖς προσιοῦσι πιστῶς, παρέχει ἀενάως, ἀναβλυστάνουσα.

Μυσταγωγούμενοι, τοῖς ζωηφόροις λόγοις, ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ ἐξέλαμψαν, τὴν τῶν παθῶν ὀμίχλην, εὐκόλως διασκεδάζοντες, τὴ ζέσει τῆς πίστεως, οἱ Παμμακάριστοι.

Νόμῳ πειθόμενοι, τῷ τοῦ Σωτῆρος πᾶσαν, ἡδυπάθειαν σαρκὸς μὲν ἀπέθεντο, ταῖς ἀρεταῖς ψυχὰς δέ, φανότατα καταλαμπρύναντες, ἐν κόσμῳ διέπρεψαν, οἱ ἀξιάγαστοι.

Θεοτοκίον

Ὅλον τὸν ἄνθρωπον, ἐν σῆ γαστρὶ σκηνώσας, Θεομητορ ἀπορρήτως ἡμφιάσατο, ὁ ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας, Υἱὸς ἀχρόνως ὁ ὑπέρθεος, αὐτὸν ἀνυμνήσωμεν, ὅτι δεδόξασται.

Κανων δεύτερος

ἔχων Ἀκροστιχίδα τὴν δὲ

Δυὰς μὲ σώζεις τῶν σοφῶν Ἀναργύρων. Ἰωσήφ.

Ὦδὴ α' Ἦχος δ'

«Τριστάτας κραταιούς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ τριμερές, καταπόντισον δέομαι, ὅπως σοὶ ὡς ἐν τυμπάνῳ, τὴ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπινίκιον ἄσω μελώδημα».

Δυὰς φωτοειδῆς, τῶν σοφῶν Ἀναργύρων, Τριάδι τὴ σεπτῇ, σὺν πάσιν ἐκλεκτοῖς, παρεστῶσα ἰκέτευε, μνήμην σου τὴν φωτοφόρον, τοὺς τελοῦντας φωτίζεσθαι, ταῖς τοῦ Πνεύματος θείαις λαμπροτησιν.

Ἐπέρτερον τὸν νοῦν, τῶν ἐνύλων δεικνύντες, τὰς ἀύλους ἀστραπάς, τοῦ Πνεύματος σοφοί, ὑπεδέξασθε Ἅγιοι, ὅθεν σκότος νοσημάτων, διαλύετε πάντοτε, ἐπισκέψεσι θείαις Ἀνάργυροι.

Ἀνύστακτον ψυχῆς, κεκτημένοι τὸ ὄμμα, πρὸς ἐκπλήρωσιν Θεοῦ, τῶν θείων ἐντολῶν, τοὺς ὑπνοῦντας νοσημασιν, ἐνδοξοὶ πρὸς εὐρωστίαν, διὑπνίζετε χάριτι, συμπαθεῖς θεοφόροι Ἀνάργυροι.

Θεοτοκίον

Σωτήρα καὶ Θεόν, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, ἐσωμάτωσας Ἀγνή, τὸν δείξαντα ἡμῖν, ἰατροὺς τῶν παθῶν ἡμῶν, Ἄχραντε σωτηριώδεις, καὶ θερμοὺς ἀντιλήπτορας, τοὺς σεπτοὺς Ἀναργύρους ἐν Πνεύματι.

Ὦδὴ γ'

«Στερέωσόν με Χριστέ, ἐπὶ τὴν ἄσειστον πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, καὶ φώτισόν με φωτὶ τοῦ προσώπου σου, οὐκ ἔστι γὰρ Ἅγιος, πλὴν σου Φιλάνθρωπε».

Ἰάσεων τὰς πηγὰς, τῶν δωρεῶν τε τῶν θείων τοὺς ὀχετούς, τοῦ ἀύλου φωτὸς τὰ λαμπρότατα, δοχεῖα ἅπαντες, ἀξίως ὑμνήσωμεν.

Σωμάτων τε καὶ ψυχῶν, ὡς ἰατρεύοντες πάθη τὰς ἀρρωστίας, τῶν προσιόντων ὑμῖν Πανσεβάσμιοι, προθύμως νῦν, ὡς εὐεργέται θεραπεύετε.

Γονίμοις ἐν ἀρεταῖς, κατακοσμούμενοι πᾶσαν τὴν φθειρομένην, τρυφὴν τοῦ βίου σαφῶς ἀπεκρούσαντο, τῷ θεῷ κάλλει, ἀνεנדότως ἀτενίζοντες.

Θεοτοκίον

Ἐν εἶδει τῷ καθ' ἡμᾶς, ὁ πρὶν ἀνείδεος ὄφθη Θεογεννητήτορ, συνεισδραμούσης σαρκὶ τῆς θεότητος, ἐν μήτρᾳ σου, τῆς παναγίας Θεόνυμφε.

Κανὼν δεύτερος

Οὐκ ἐν σοφία

Μύρον εὐῶδες, ἰαμάτων ὁ θεῖος νὰ ὄς ὑμῶν, ἀναβλύζων ἱερῶς, ταῖς ἐπομβρίαις τοῦ Πνεύματος, πάθη δυσωδέστατα, ἐκπλύνει πάντοτε.

Ἐπουρανίαις, ἐν σκηναῖς αὐλιζόμενοι πάντοτε, τὴν σκηνὴν ὑμῶν ἀεὶ, πηγὴν ἰάσεων Ἅγιοι, χάριτι δεικνύετε, τοῦ Παντοκράτορος.

Σαρκὸς τὰ πάθη, ἐγκρατείας κημῷ χαλινώσαντες, τὰς τοῦ Πνεύματος αὐγάς, πλουσιωτάτως ἐδέξασθε, ὅθεν ταῖς ἰάσεσι, κόσμον πλουτίζετε.

Θεοτοκίον

Ὁραιοτάτην, ἐν γυναιξὶ σὲ Θεὸς ἐξελέξατο, καὶ ἐκ σοῦ σωματικῶς, Ἀγνή τεχθῆναι εὐδόκησεν, ὁ ἀναπαύομενος, ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Ὁ Εἰρμός

«Οὐκ ἐν σοφία. καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τὴ τοῦ Πατρός, ἐνυποστάτῳ Σοφία Χριστέ, οὐ γὰρ ἐστὶν Ἅγιος, πλὴν σου φιλάνθρωπε».

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'
Τὴν Σοφίαν

Οὐρανόθεν θαυμάτων τὴν δωρεάν, παραδόξως λαβόντες παρὰ Χριστοῦ, πάντα θεραπεύετε, ἀνάως τὰ πάθη, ἐν ὑμῖν γὰρ ὤφθη, ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, χορηγοῦσα θείων, ἰάσεων δύναμιν, ὅθεν καὶ ἀφθάρτων, ἀγαθῶν εὐπορίαν, τὴ πίστει ἐκτήσασθε, ἀναργύρω φρονήματι, θεοφόροι Ἀνάργυροι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθω, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα... Ὅμοιον

Ἰαμάτων δοτῆρες θαυματουργοί, καὶ θαυμάτων λαμπτήρες φωταγωγοί, πάσιν ἀνεδείχθητε, τὴ τοῦ Πνεύματος χάριτι, τῶν γὰρ παθῶν τὴν φλογα, τὴ πίστει δροσίζοντες, τῶν Πιστῶν ἐν ταύτῃ, τὸ φρονημα θάλπετε, ὅθεν ἰατρεῖον, τῶν ψυχῶν κεκτημένοι, τὸν θεῖον ναὸν ὑμῶν, ἐναυτῷ καταφεύγομεν, θεοφοροὶ Ἀνάργυροι πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθω, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὴν Βασίλισσαν πάντες δεῦτε πιστοί, τὴν Μητέρα τοῦ πάντων Δημιουργοῦ, φωναῖς μεγαλύνωμεν, καὶ ὑμνοῦντες βοήσωμεν. Ἡ τῆς χαρᾶς αἰτία, Παρθένε πανύμνητε, τοὺς τιμώντάς σε σῶζε, καὶ σκέπε πρεσβείαις σου, ἔχεις γὰρ ὡς Μήτηρ, τοῦ Θεοῦ παρρησίαν, οἰκτεῖρην βραβεύειν τε, νοσημάτων τὴν ἴασιν, διὰ τοῦτο βοώμέν σοί. Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τοῦ δοθῆναι ἄφεςιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνοῦσι, τὸν ἄστορον τοκὸν σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὡς ἑώρα κρεμάμενον ἡ Ἀγνή, τὰ σπλάγχνα ἐκόπτετο, μὴ τρικῶς ὀλολύζουσα. Οἴμοι! φῶς τοῦ κόσμου, Θεέ μου καὶ Κύριε, τίνος χάριν ταῦτα, ἐκὼν νῦν ὑφίστασαι; θέλων πάντως σῶσαι, γηγενεῖς καὶ πρὸς θεῖαν, ζῶν μετοικίσασθαι, τὴν φθαρεῖσαν εἰκὼνα σου, Μεγαλύνω τὰ πάθη σου, αὐτά, διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν ὑπήνεγκας, τὰς τῶν ἀπάντων ὀδύνας, ταῖς σαῖς ἐξιώμενος.

Ὡδὴ δ'

«Κατενόησα παντοδύναμε, τὴν σὴν οἰκονομίαν, καὶ μετὰ φόβου ἐδόξασά σε Σωτήρ».

Ῥήσει θεία σαφῶς ἐπόμενοι, οὐ χρυσοῦ λαμπηδόνας, οὐδὲ ἀργυρίου θεῖοι ἐκτήσασθε.

Ἀπαστράπτοντες θεῖοις θαύμασιν, οἱ Ἀνάργυροι πάντας, εὐεργετοῦσι χάριν βραβεύοντες.

Ἰατροὶ σοφοὶ ἀνεδείχθητε, τῶν παθῶν ταῖς ὀδύνας, ἀλεξικάκους χεῖρας προσάγοντες.

Θεοτοκίον

Ῥαπιζέσθωσαν νῦν τὰ πρόσωπα, τῶν μὴ σὲ Θεοτόκον ὁμολογούντων, παναγνε Δέσποινα.

Κανὼν δεύτερος

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ

Ζωηφόροις ἐνεργείαις, ὀλικάις ἐπιδόσεσι, τὰ θανατηφόρα, πάθη τῶν βροτῶν θεραπεύετε, φωτοειδέστατοι στῦλοι, πύργοι ἄσειστοι, τῆς ἀμπέλου, τῆς ἀληθινῆς θεῖα κλήματα.

Οἱ μαζοὶ τῆς Ἐκκλησίας, οἱ τὸ γάλα προχέοντες, τὸ τῶν ἱαμάτων, οἱ πεφωτισμένοι Ἀνάργυροι, οἱ διατρέφοντες πάντας, θεῖοις βρώμασιν, εὐφημείσθωσαν, χαρμονικοῖς μελωδήμασιν.

Ἰατρεῖον ἀνεδείχθη, ὁ ναὸς ὑμῶν Ἅγιοι, τῶν χειμαζομένων, ἄκλυστος λιμὴν καὶ σωτήριος, ἐν ᾧ προστρέχοντες πάντες κομιζόμεθα, τὴν γαλήνην, καὶ τὴν τῶν δεινῶν ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον

Συμπαθείας μὲ Παρθένε, τῆς ἐν σοὶ καταξιώσον, ἡ τεκοῦσα Λόγον, μόνον ἀληθῶς συμπαθέστατον, τὸν συμπαθεῖς τοὺς Ἁγίους ἀναδείξαντα, ἰατήρας, καὶ θαυματουργοὺς ἐν τοῖς πέρασιν.

Ὡδὴ ε'

«Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, ἀνυμνούμεν σε Χριστέ ὁ Θεός, τὸν δι' ἡμᾶς πτωχεύσαντα, καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον, ἐν τῇ σαρκί σου ὑπομείναντα».

Ὡς κρουνοὶ θεορρυτοὶ, πηγάζετε πιστοῖς, εὐεργεσίαςνάματα, τῆς ψυχῆς τε καὶ τοῦ σώματος, θεραπεύοντες νόσους, Ἀνάργυροὶ ἔνδοξοι.

Τὴν πηγὴν τῆς χάριτος, Ἀνάργυροὶ σεπτοί, ἀναστομοῦντες ἅπασιν, εὐρωστίαν διανέμετε, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ, ὑμῖν νῦν προστρέχουσιν.

Οἱ λαμπροὶ καὶ πάνσοφοι, ἀστέρες οἱ τὴν γῆν, προφανῶς οὐρανῶσαντες, ἐν μιμήσει τῆς λαμπρότητος, τῶν Ἀγγέλων ἀπαύστως, ἡμᾶς καταυγάζουσιν.

Θεοτοκίον

Ἵπερτέρα πέφηνας, τὸν πάντων ποιητὴν, τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, συλλαβοῦσα Μητροπάρθενε, καὶ Τεκοῦσα τῷ κόσμῳ, Σωτήρα καὶ Κύριον.

Κανὼν δεύτερος

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα

Ταῖς θεαῖς λαμπρότησι, σαφῶς καταστραπτομενοὶ, πάντα περιέρχεσθε τὸν κόσμον, πάντας ἀνθρώπους κατα φωτίζοντες, σκότος ἐκδιώκοντες παθῶν, δαίμονας ἐλαύνοντες, θεοφόροι Ἀνάργυροὶ.

Ὡς δύο φωτίζετε, φωστῆρες τὴν ὑφήλιον, πνευματοκινήτως θεοφόροι, πᾶσαν τὴν κτίσιν περιερχόμενοι, καὶ τοὺς ἐπὶ κλίνης ὀδυνῶν προσεπισκεπτόμενοι, καὶ δεινῶν ἐξαιρούμενοι.

Νοσοῦσι τὴν ἴασιν, παθῶν καὶ ἀπολύτρωσιν, ἐπιχορηγοῦντες ἀναργύρως, πάντων προστάται μέγιστοι ὄφθητε, πάντων βοηθοὶ μετὰ Θεόν, πάντων ἀντιλήπτορες, θεοφόροι Ἀνάργυροὶ.

Θεοτοκίον

Σοφίαν ἐκύησας, Θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον, ἄχραντε Παρθένε Θεοτόκε, τὴν τοὺς Ἁγίους πανσόφους ἀναδείξασαν, δι' ὧν τοῦ κακίας σοφιστοῦ, πέπτωκε τὸ φρύγαμα, καὶ δεινὰ πανουργήματα.

Ὡδὴ ς'

«Τὸν Προφήτην διέσωσας, ἐκ τοῦ κήτους φιλόανθρωπε, κάμει τοῦ βυθοῦ τῶν πταισμάτων, ἀνάγαγε δέομαι».

Σωτηρίους θεράποντας, εὐεργέτας θεόφρονας, Κοσμᾶν καὶ Δαμιανὸν τοὺς θεῖους, προθύμως τιμήσωμεν.

Σωφροσύνην τηρήσαντες, καὶ φρονήσει κοσμούμενοι, Κοσμᾶς καὶ Δαμιανὸς οἱ θεῖοι, Χριστῷ συναγάλονται.

Ὁ μορφόνως οἰκήσαντες, ὁμοψύχως ἀσκήσαντες, ὁμοῦ τὰς ἰάσεις βραβεύειν, ἡμῖν ἐπιστεύθητε.

Θεοτοκίον

Φῶς ἀπρόσιτον τέτοκας, μετὰ σώματος Πάναγνε, τὸ πάντα τὸν κόσμον φωτίζον, αὐγαῖς τῆς θεότητος.

Κανὼν δεύτερος

Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς

Οὗ τέχνη, ἀνθρωπίνῃ ἐν θεῖα δὲ χάριτι, ἀποκαθαίρετε νόσους, τῶν ἀνθρώπων Ἐνδοξοὶ, διὰ τοῦτο, κατὰ χρέος, εὐφημοῦντες ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Φιλία, πρὸς Χριστὸν θεοφόροι συνδούμενι, πᾶσαν κακίαν δαιμόνων, διαλύετε θεῖα χάριτι, διὰ τοῦτο, τὴν ὑμῶν ἐκτελοῦμεν πανήγυριν.

Ὡς ὄντες, τῆς ἀμπέλου τῆς θείας βλαστήματα, οἶνον ἡμῖν ἰαμάτων, τοῖς ἐν κατηφείᾳ τῶν νοσημάτων,

κεραυνύντες, εὐφροσύνης πληροῦτε Ἀνάργυροι.

Θεοτοκίον

Ναὸν σε, καθαρὸν ἀπειργάσατο Δέσποινα, ὁ καθαρῶτατος Λόγος, ὁ τὸν θεῖον οἶκον τῶν Ἀναργύρων, μεγαλύνων, ἐν σημείοις καὶ τέρασι πάντοτε.

Ὁ Εἰρμὸς

«Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοί, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαυμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι».

Κοντάκιον Ἦχος β'

Οἱ τὴν χάριν λαβόντες τῶν ἰαμάτων, ἐφαπλοῦτε τὴν ῥῶσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις, Ἱατροὶ θαυματουργοὶ Ἐνδοξοί, ἀλλὰ τὴ ὑμῶν ἐπισκέψει, καὶ τῶν πολεμίων τὰ θράση κατεβάλετε, τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασιν.

Ὁ Οἶκος

Πάσης συνέσεως καὶ σοφίας ὑπέρκειται ὁ λόγος τῶν σοφῶν. Ἱατρῶν, τοῦ γὰρ Ὑψίστου χάριν λαβόντες, ἀοράτως τὴν ῥῶσιν δωροῦνται πάσιν, ὅθεν καμοί, διηγῆσεως χάριν δεδώρηται, ὑμῆσαι ὡς θεοφόρους, εὐαρέστους Θεοῦ καὶ θεράποντας, ἰαμάτων πλήθη παρέχοντας, ἀλγηδόνων γὰρ πάντας λυτροῦνται, τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασι.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῆ Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, υἱῶν θεοδότης τῆς ἐξ Ἀσίας.

Στίχοι

- Εἶ καὶ παρήκαν γῆν Ἀνάργυροι δύο,
- Πληροῦσιν, ὡς πρὶν, καὶ ἄλλιν γῆν θαυμάτων.
- Πρώτη Ἀκέστορε φῶτε Νοεμβρίου ἑκπτατον ἐκ γῆς.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων γυναικῶν, Κυριαίνης καὶ Ἰουλιανῆς.

Στίχοι

- Καὶ Κυρίαίνα πρὸς τὸ πῦρ ἀποπνέει,
- Πάσης πνοῆς τιμῶσα Κύριον μέγαν.
- Τῷ πρὸς σὲ φίλτρῳ, Σῶτερ, ἐκκεκαυμένη,
- Ἰουλιανῆ καύσιν ἐκ πυρὸς φέρει.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Καισαρίου, Δασίου, καὶ ἐτέρων πέντε.

Στίχοι

- Σὺν ἐξ συνάθλοις, τῆς ἀληθείας φίλοις,
- Τέμνουσι Καισάριον οἱ ψεύδους φίλοι.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἱερομαρτύρων, Ἰωάννου Ἐπισκόπου, καὶ Ἰακώβου Πρεσβυτέρου.

Στίχοι

- Σὺν Ἰακώβῳ τῷ θύτῃ Χριστοῦ, ξίφος
- Ἰωάννης ἤνεγκεν ὁ Χριστοῦ θύτης.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἑρμηνιγγέλου.

Στίχοι

- Ἑρμηνιγγέλος ἐκπλυθεὶς βαφὴν πλάνης,
- Σφαγὴν ὑποστάς, βάπτεται λύθρου κοχλω.

Οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες Κυπριανὸς καὶ Ἰουλιανῆ πυρὶ τελειοῦνται.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου νέου Ἱερομάρτυρος, Ἰακώβου, καὶ τῶν δύο μαθητῶν αὐτοῦ Ἰακώβου διακόνου καὶ Διονυσίου μοναχοῦ, τῶν δι' ἀγχόνης τελειωθέντων κατὰ τὸ 1520.

Ὁ Ὅσιος πατὴρ ἡμῶν Δαβίδ, ὁ ἐν Εὐβοίᾳ ἀσκήσας, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'

«Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε κάμινον, κατανοοῦμεν οἱ πιστοὶ ὡς γὰρ Παῖδας ἔσωσε τρεῖς, ὁ ὑπερυψούμενος, ὅλον μὲ τὸν ἄνθρωπον, ἐν τῇ γαστρὶ σου ἀνέπλασεν, ὁ αἰνετός τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος».

Ὅλοι Θεοῦ, θεοφρόνως ὤφθητε, ὅλοι Θεοῦ χωρητικοί, τὸν γὰρ κόσμον διὰ Θεόν, πάντα κατελίπετε, ἔχγεσιν ἐπόμενοι, τοῖς τοῦ Σωτῆρος Πανένδοξοι, θεοπρεπῶς, τὸν τῶν Πατέρων Θεὸν καταγεραίροντες.

Ἵπερφυῶς, Ἴατροὶ πανάριστοι, τῶν ἀσθενούντων τὰς πληγὰς, χειρουργίαις ταῖς μυστικαῖς, πάσας θεραπεύετε, φάρμακα σωτήρια, ἐκ θησαυρῶν ἀρυόμενοι, τῶν θεϊκῶν, ἀνυμνοῦντες Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Στέφει τῆς σῆς, βασιλείας Δέσποτα, καὶ διαδὴ ματι λαμπρῶ, κατεκόσμησας εὐπρεπῶς, τοὺς ὑπερποθήσαντας, κάλλος τὸ ἀμήχανον. Χριστέ τῆς σῆς ὠραιότητος; καὶ τοῖς πιστοῖς, εὐεργέτας κοινούς τούτους ἀνέδειξας.

Θεοτοκίον

Ἀνατολῆς, τῆς ἐξ ὕψους Πάναγνε, φανερωθείσης ἐπὶ γῆς, ἀνεδείχθης πανευπρεπῆς, πύλη καὶ ὀλόφωτος, κόσμον καταυγάζουσα, μαρμαρυγαῖς καθαρότητος, καὶ τοῖς πιστοῖς, λαμπηδόνας ἀεὶ θαυμάτων πέμπουσα.

Κανὼν δεῦτερος

Ἐν τῇ καμίνῳ

Ἀναστομοῦντες, τὴν πηγὴν τὴν θεόσδοτον Ἅγιοι, πᾶσι ποταμοὺς ἐκβλύζετε καθαρῶν, ἰαμάτων ἀποπλύνοντες, παθῶν μιάσματα, καὶ δαιμόνων κακίαν ὀλέθριον.

Νευρωμένη, τῇ ῥωστικῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι, ῥῶσιν ἀσθενοῦσι παντοτε χορηγεῖ, ἡ δυὰς τῶν Ἀναργύρων σου, ἡ ἀξιέπαινος, Λόγε Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Ἅγιος μόνος, εἶ ὁ δοξάζων τοὺς Ἁγίους σου, κόσμον δι' αὐτῶν λυτροῦσαι γὰρ τῶν δεινῶν, καὶ φωτίζεις τοὺς κραυγάζοντας. Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον

Ῥάβδος ἐκ ρίζης, Ἰεσσαὶ σὺ ἀνεβλάστησας, ἄνθος, τὸν Χριστὸν βλαστήσασα Μαριάμ, τὸν ὡς ἄνθεσι τοῖς θαύμασι, καθωραΐσαντα, τοὺς αὐτοῦ Ἀναργύρους θεράποντας.

Ὡδὴ η'

«Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευτηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθαρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστιλβον λέγοντες. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Νεκρωθέντες κόσμοι τοῖς τερπνοῖς, καὶ τῆς φιλαργυρίας, τὴν νόσον ἀποτεμόντες, ὠνομάσθητε σοφοί, τοῖς πάσιν Ἀνάργυροι, τοῖς βοῶσι. Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἰωνίου μέτοχοι ζωῆς, γεγόνατε προδήλως, ζωῆς γὰρ τῆς φθειρομένης, κατελίπετε τερπνά, συμφώνως κραυγάζοντας, Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥύσαι πάντας Δέσποτα Χριστέ, δεινῶν ἀρρωστημάτων, πρεσβείαις τῶν Ἀναργύρων, καὶ ἀξίωσον ἀεὶ, συμφώνως κραυγάζειν σοί. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς

πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Γεγηθότες πάντες οἱ πιστοί, καὶ χάριτι ῥωσθέντες οἱ τόκω λελυτρωμένοι, Μητροπάρθενε τῷ σῶ, ἀπαύστως κραυγάζομεν. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν δεύτερος

Χείρας ἐκπετάσας Δανιήλ

Γυμνοὶ πάσης ὠφθητε ἐχθροῦ, κακίας Ἁγιοι, τῷ θείῳ Πνεύματι, ἡμῖν γενόμενοι ἔνδυμα, σωτηρίας καὶ ἀφέσεως, καταστολὴ καὶ τῶν δεινῶν, ἀπαλλοτριώσεις τοῖς βοῶσι, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Υἱοὶ κατὰ μέθεξιν Θεοῦ, Δαμιανὲ καὶ Κοσμᾶ, πίστει γενόμενοι, πατρῶον κλῆρον νὺν εὗρατε, τὴν οὐράνιον ἀπόλαυσιν, καὶ τῶν θαυμάτων τὴν φαιδράν, ὄντως ἐνέργειαν, καὶ βοᾶτε. Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ῥανίσιν ὑμῶν θεουργικαῖς, τὸν ῥύπον πλύνετε, τὸν ψυχικὸν ἡμῶν, καὶ τὰ ἐπώδυνα Ἁγιοι, φυγαδεύσατε νοσήματα, καὶ τῶν δαιμόνων τὰς ὀρμᾶς, ἀποδιώξατε, ὡς ἰατῆρες ἡμῶν συμπαθέστατοι.

Ὡς κρίνα ὡς ἄνθη νοητά, ὡς ῥόδα Πνεύματι, ὠραιζόμενοι, ἡμῖν ἐδείχθητε Ἁγιοι, εὐωδία ἀποπέμποντες, καὶ τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν ἀποδιώκοντες, τῶν βοῶντων, Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον

Νεκροῦται ὁ θάνατος ἐν σοί, ζῶν γὰρ ἔτεκες, τὴν ἐνυπόστατον, Χριστὸν τὸν Κύριον Ἄχραντε, τὸν προστάτας τῆς ζωῆς ἡμῶν, τοὺς Ἀναγύρους Ἰατρούς, βοῶντας δείζαντα. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός

«Χείρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε, πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον».

Ὡδὴ θ'

«Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα, καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, τὴν ἀρίζηλον δόξαν, καὶ ἀνωτέραν πάντων τῶν ποιημάτων, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν».

Ἦμνοις τὴν σοφὴν δυάδα, τοῦ φωτὸς τοῦ νοητοῦ, ἀπαστράπτουσαν αἴγλην, καὶ φωτισμοῦ τοῖς πᾶσι μεταδιδούσαν, ἀπαύστως μακαρίσωμεν.

Ῥώμην ψυχικῆς υἰείας, ἐμποιοῦντες τοῖς πιστοῖς, καὶ σωμάτων ἰάσθαι, πεπιστευμένοι, πάθη οἶα σωτήρες, ἀξίως ἀνυμνεῖσθε αἰεὶ.

Οἱ θεοφεγγεῖς φωστῆρες, νοητῶς τὸν οὐρανόν, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, φωτοδοσίας χύσει νὺν δαδουχοῦντες, ἀπαύστως καταυγαζουσιν.

Ἦπὸ τῆς σεπτῆς Τριάδος, ἡ θεόκλητος δυάς, σθενουμένη προχέει, τῶν ἰαμάτων πᾶσι τὰς χορηγίας, τοῖς πόθῳ μακαρίζουσι.

Θεοτοκίον

Σὲ τὴν τοῦ φωτὸς νεφέλην, καὶ ἁγίαν κιβωτόν, τὴν ὀλόφωτον πύλην, τοῦ νοητοῦ Ἡλίου ὡς Θεοτόκον, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Κανὼν Δεύτερος

Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς

Ἴδου δὴ τί καλὸν ἢ τί τερπνὸν φησιν, ἀλλ' ἢ μόνον τὸ οἰκίζεσθαι, νὺν ἀδελφοὺς ἐν ὁμονοίᾳ, εἰς τόπους

φωταυγεῖς, εἰς σκηνώματα οὐράνια, εἰς δόξαν ἀμάραντον οὓς ἐπαξίως μακαρίσωμεν.

Ὡς μέγιστος οὗτος ὁ ναὸς τοῖς θαύμασι, καθ' ἑκάστην σεμνυνόμενος, ἔνθα ἀεὶ ἐπιδημοῦντες, Κοσμᾶ Δαμιανὲ ἀξιάγαστοι, τὴν ῥῶσιν τοῖς δεομένοις παρέχετε. ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Σήμερον συγχαίρουσιν ἡμῖν μακάριοι, ἐν τῇ μνήμῃ ὁμῶν Ἄγγελοι, θεῖοι Ἀπόστολοι Προφῆται, καὶ Ὅσοι καὶ Δίκαιοι ἅπαντες, μεθ' ὧν περιχαρῶς ἀυλιζόμενοι, ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἱκετεύσατε.

Ἡ θεία Δυὰς καὶ φωταυγῆς Ἀνάργυροι, θεοφόροι πανσεβάσμιοι, ἄφεςιν τῶν ἀμαρτημάτων, διόρθωσίν τε βίου αἰτήσασθε, καὶ πάντων τῶν δεινῶν ἀπολύτρωσιν, τοῖς εὐφημοῦσιν ὑμᾶς πάντοτε.

Θεοτοκίον

Φωτὸς οἰκητήριον Ἀγνὴ γεγένησαι, τοῦ τὰ πάντα καταυγάσαντος, καὶ φωτοφόρους τοὺς Ἁγίους, δεικνύντος νῦν τὸ σκότος ἐξαίροντας, παθῶν τῶν ψυχοφθόρων ἐν Πνεύματι, Ἄχραντε μόνῃ πολυῦμνητε.

Ὁ Εἰρμὸς

«Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσωκίσατο, σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας, ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν».

Ἐξαποστειλάριον

Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ

Τὴν χάριν τῶν ἰάσεων, ἐκ Θεοῦ εἰληφότες, Ἀνάργυροι μακάριοι, θεραπεύετε νόσους, καὶ ἰᾶσθε ἅπαντας, τοὺς πιστῶς προστρέχοντας, τῷ θεῷ ὑμῶν τεμένει, διὰ τοῦτο συμφώνως, μακαρίζομεν ἀξίως, τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην.

Θεοτοκίον

Ἐκήσας Πανάχραντε, τοῦ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τῷ κόσμῳ τὴν σωτήριον, ἐκτελοῦντα πανσόφως, οἰκονομίαν ἀρίστην, διὰ τούτο σε πάντες, ὑμνολογοῦμεν ἀξίως, ὡς πρεσβεύουσαν τούτῳ, λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων, καὶ παντοίων κινδύνων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἦχος α' Ἀνατολίου

Τὴν χάριν τῶν ἰαμάτων, ἐκ Θεοῦ εἰληφότες, ἀναργύρως τὰ πάθη, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, θεραπεύετε, παγκόσμιοι Ἀνάργυροι. ὅθεν δι' ὑμῶν Χριστὸς τοῖς πιστοῖς, τὴν δεδομένην εὐρωστίαν χαρίζομενος, φωστήρας ἀπλανεῖς ὑμᾶς ἀναδείκνυσι τὴ οἰκουμένη, αὐτῷ πρεσβεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτὸς

Ἐκ τῆς ἄνωθεν προμηθείας, τὴν τῶν ἰαμάτων ἄβυσσον ἐξαντλήσαντες, πᾶσιν ἀναβλύζετε τοῖς πιστοῖς, τὰς ἰάσεις Ἀνάργυροι, ὑπερφυῶς γὰρ τῶν νοσοῦντων τὰ πάθη, ἐν χειρουργίαις μυστικαῖς, ἐκ θησαυρῶν τοῦ Πνεύματος, φάρμακα προτιθέντες σωτήρια, τοῖς κάμνουσι θεραπεύετε, ὅθεν ναὸς σεπτὸς γεγονότες, τῆς ζωαρχικῆς Τριάδος, ἐν ὑμῖν σαφῶς τὴν κατοικίαν ποιησαμένης, αὐτῇ πρεσβεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β' Γερμανοῦ

Αγάλλεται ὁ χορὸς τῶν Ἁγίων εἰς αἰῶνας, βασιλείαν γὰρ οὐρανῶν ἐκληρονόμησαν. Γῆ τὰ λείψανα αὐτῶν δεξαμένη, εὐωδίαν διέπνευσε. Δοῦλοι Χριστοῦ γεγονάσι, κατασκηνώσαντες εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Ὁ αὐτὸς

Ἱατροὶ τῶν ἀσθενούντων, θησαυροὶ τῶν ἰαμάτων, σωτῆρες τῶν πιστῶν, Ἀνάργυροι πανευκλεεῖς, τοὺς ἐν ἀνάγκαις κράζοντας, καὶ ὀδυνωμένους ἰάσασθε, σὺν τῇ θεοδότῃ, ἱκετεύοντες, Θεὸν τὸν ἀγαθόν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς, τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ.

Δόξα... Ἦχος δ' Θεοφάνους

Πηγὴν ἰαμάτων ἔχοντες, Ἅγιοι Ἀνάργυροι, τὰς ἰάσεις παρέχετε πᾶσι τοῖς δεομένοις, ὧς μεγίστων δωρεῶν ἀξιοθέντες, παρὰ τῆς ἀνάου πηγῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Φησὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος, ὡς ὁμοζήλους τῶν Ἀποστόλων, Ἴδου δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν, κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὡς τε αὐτὰ ἐκβάλλειν καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν. Διὸ τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ, καλῶς πολιτευσάμενοι, δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν παρέχετε, ἰατροῦντες τὰ πάθη, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων

ἡμῶν.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Ἔδωκας σημείωσιν

Χαῖρε καταφύγιον, Χριστιανῶν καὶ κραταίωμα, χαῖρε κλίμαξ οὐράνιε, χαῖρε τὸ κειμήλιον, τὸ τῆς παρθενίας, χαῖρε Θεοτόκε, ἡ κιβωτὸς ἡ λογικὴ, τῆς θείας δόξης χαῖρε τὸ καύχημα, τοῦ κοσμοῦ καὶ στερέωμα, τῶν πεπτωκότων ἀνάκλησις, ἡ σκηνὴ ἡ ὀλόφωτος. ἡ ἀγία καὶ πάγκαλος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλόανθρωπον, ἔκλαιε βοῶσα, Τὶ τοῦτο Υἱέ μου; τί σοὶ ἀχάριστος λαός, ἀνταποδίδωσιν ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύδεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; καταπλήττομαι εὐσπλαγχνε, σὴν ἐκούσιον σταύρωσιν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωῆχου.

Δόξα... Ἦχος πλ. δ'

Τίς μὴ θαυμάσει; τίς μὴ δοξάσει; τίς μὴ ὑμνήσει πιστῶς, τῶν σοφῶν καὶ ἐνδόξων Ἀναργύρων τὰ θαύματα; ὅτι καὶ μετὰ τὴν ἀγίαν αὐτῶν μετάστασιν, πᾶσι χορηγοῦσι τοῖς προστρέχουσι πλουσίως τὰ ἰάματα, καὶ τὰ τίμια καὶ ἅγια λείψανα αὐτῶν, βρῦουσι τὴν χάριν τῶν ἰάσεων. ὦ Δυὰς ἀγία! ὦ τίμια κᾶραι! ὦ σοφία καὶ δόξα, τῆς ἐκ Θεοῦ δοθείσης ἡμῖν χάριτος! Διὸ ὕμνοις ἄσωμεν τῷ εὐεργέτη Θεῷ, τῷ ἀναδείξαντι τούτους, εἰς ἰατρίαν τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Οἱ Μάρτυρές σου, Κυριε

Οὐ φέρω τέκνον βλέπειν σε, τὸν τὴν ἐγρήγορσιν πᾶσι διδοῦντα, ξύλω ὑπνώσαντα, ὅπως τοῖς πάλαι, ἐκ παραβάσεως καρποῦ, ὑπνω ὀλεθρίῳ ἀφυπνώσασι, θείαν καὶ σωτήριον ἐγρήγορσιν παράσχης, ἡ Παρθένος, ἔλεγε θρηνωδοῦσα, ἦν μεγαλύνομεν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τὰ Τυπικά, καὶ ἀπὸ τῶν Κανόνων τῶν Ἁγίων ἡ γ' καὶ ς' Ὠδῆ.

Κοινωνικὸν

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται Δίκαιος. Ἀλληλουῖα.